

Súd: Okresný súd Dunajská Streda
Spisová značka: 6Er/852/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2212212640
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 02. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Tatiana Csibová
ECLI: ECLI:SK:OSDS:2013:2212212640.2

Uznesenie

Okresný súd Dunajská Streda v exekučnej veci oprávneného: Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., IČO: 00 151 700 so sídlom Dostojevského rad 4, 815 74 Bratislava, právne zastúpený: JUDr. Ondrej Szilágyi, advokát so sídlom Haličska cesta 3200, 984 01 Lučenec, proti povinnému: ALUMIX BT, s.r.o., IČO: 36 400343, dátum výmazu: 31.10.2012, naposledy so sídlom Orechová 5/5540, 929 01 Dunajská Streda, vedenej u súdneho exekútora: JUDr. Roman Fogta, Exekútorový úrad so sídlom Kynceľová 77, 974 01 Kynceľová, pod sp.zn. EX 2990/2012, o vymoženie uloženej povinnosti, takto

rozhodol:

Súd exekúciu vedenú u súdneho exekútora JUDr. Romana Fogtu pod sp. zn. EX 2990/2012 vyhlasuje za neprípustnú.

Súd exekúciu vedenú u súdneho exekútora JUDr. Romana Fogtu pod sp. zn. EX 2990/2012 zastavuje.

Súdnemu exekútorovi súd náhradu trov exekúcie nepriznáva.

odôvodnenie:

Oprávnený sa svojím návrhom zo dňa 26.06.2012 domáhal u súdneho exekútora vymoženia pohľadávky voči povinnému na základe exekučného titulu - rozsudok Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 19.04.2011, č.k. 7C/57/2011-36. Exekučný titul nadobudol právoplatnosť dňom 25.05.2011 a vykonateľnosť dňom 28.05.2011. Návrh na vykonanie exekúcie bol súdnemu exekútorovi doručený dňa 28.06.2012.

Na základe návrhu oprávneného, žiadosti súdneho exekútora a exekučného titulu, tunajší súd vydal dňa 07.08.2012 súdnemu exekútorovi poverenie na vykonanie exekúcie č.k. 6Er/852/2012-10 na vymoženie predmetnej pohľadávky v prospech oprávneného.

Písomným podaním zo dňa 21.01.2013, doručeným tunajšiemu súdu dňa 06.02.2013, súdny exekútor oznámil tunajšiemu súdu, že povinný bol vymazaný z obchodného registra dňom 31.10.2012 a žiadal exekúciu zastaviť. Súdny exekútor si v návrhu na zastavenie exekúcie uplatnil náhradu trov exekúcie vo výške 39,83 EUR.

Podľa ustanovenia § 37 ods. 3 Exekučného poriadku proti inému než tomu, kto je v rozhodnutí označený ako povinný, alebo v prospech iného než toho, kto je v rozhodnutí označený ako oprávnený, možno vykonať exekúciu, len ak sa preukázalo, že naňho prešla povinnosť alebo právo z exekučného titulu podľa § 41. Ak nastanú skutočnosti, na ktorých základe dochádza k prevodu alebo prechodu práv a povinností vyplývajúcich z exekučného titulu, sú účastníci konania povinní bez zbytočného odkladu písomne oznámiť tieto skutočnosti exekútorovi. Oznámenie musí byť doložené listinou preukazujúcou

prevod alebo prechod práv alebo povinností. Návrh na pripustenie zmeny účastníkov konania je exekútor povinný súdu doručiť v lehote 14 dní odo dňa, keď sa o týchto skutočnostiach dozvedel. Súd rozhodne do 60 dní od doručenia návrhu uznesením. Rozhodnutie sa doručí exekútorovi, oprávnenému a povinnému, ktorí sú označení v exekučnom titule, a tomu účastníkovi, na ktorého právo alebo povinnosť prešla.

Podľa ustanovenia § 18 Občianskeho zákonníka spôsobilosť mať práva a povinnosti majú právnické osoby.

Podľa ustanovenia § 19a /prvá veta/ Občianskeho zákonníka právnické osoby, ktoré sa zapisujú do obchodného alebo iného zákonom určeného registra, môžu nadobúdať práva a povinnosti odo dňa účinnosti zápisu do tohto registra, pokiaľ osobitný zákon neustanovuje inak.

Podľa ustanovenia § 20a ods. 2 Občianskeho zákonníka právnická osoba zapísaná v obchodnom registri alebo inom zákonom určenom registri zaniká dňom výmazu z tohto registra, pokiaľ osobitné zákony neustanovujú inak.

Podľa ustanovenia § 19 O.s.p. spôsobilosť byť účastníkom konania má ten, kto má spôsobilosť mať práva a povinnosti; inak len ten, komu ju zákon priznáva.

Podľa ustanovenia § 107 ods. 4 O.s.p. ak po začatí konania zanikne právnická osoba, súd pokračuje v konaní s jej právnym nástupcom, a ak právneho nástupcu niet, súd konanie zastaví.

Podľa ustanovenia § 57 ods. 1 písm. g) Exekučného poriadku exekúciu súd vyhlásil za neprípustnú, pretože je tu iný dôvod, pre ktorý exekúciu nemožno vykonať.

Podľa ustanovenia § 58 ods. 1 Exekučného poriadku exekúciu zastaví súd na návrh alebo aj bez návrhu.

S poukazom na skutočnosť, že v zmysle ustanovenia § 19a Občianskeho zákonníka spôsobilosť povinného byť účastníkom konania vedeného na tunajšom súde pod sp.zn. 6Er/852/2012 zanikla dňom výmazu povinného z obchodného registra a vymáhaná povinnosť neprešla a ani neprejde na nového účastníka konania na strane povinného, súd exekúciu vedenú u súdneho exekútora pod č. EX 2990/2012 vyhlásil v zmysle ustanovenia § 57 ods. 1 písm. g) Exekučného poriadku za neprípustnú a exekúciu zastavil. Zánik povinnej osoby je neodstrániteľnou prekážkou exekučného konania, ktorá má za následok neprípustnosť exekúcie.

Podľa ustanovenia § 196 Exekučného poriadku. za výkon exekučnej činnosti podľa tohto zákona patrí exekútorovi odmena, náhrada hotových výdavkov a náhrada za stratu času

Podľa ustanovenia § 197 ods. 1 Exekučného poriadku náklady podľa § 196 uhradza povinný.

Podľa ustanovenia § 200 ods. 1 /prvá veta/ Exekučného poriadku trovami exekúcie sú odmena exekútora, náhrada hotových výdavkov a náhrada za stratu času pri vykonaní exekúcie (§ 196). Oprávnený a exekútor majú nárok na náhradu trov potrebných na účelné vymáhanie nároku.

Podľa ustanovenia 203 ods. 1 Exekučného poriadku, ak dôjde k zastaveniu exekúcie zavinením oprávneného, súd mu môže uložiť nahradenie nevyhnutných trov exekúcie..

Podľa ustanovenia § 203 ods. 2 Exekučného poriadku, ak sa exekúcia zastaví z dôvodu, že majetok povinného nestačí ani na úhradu trov exekúcie, znáša ich oprávnený.

Z citovaných ustanovení Exekučného poriadku vyplýva, že nárok na náhradu trov exekúcie majú oprávnený, súdny exekútor a v prípade splnenia hypotézy uvedenej v ustanovení § 203 Exekučného poriadku aj povinný. Exekútor má nárok na náhradu trov potrebných na účelné vymáhanie nároku, pričom tento nárok pozostáva z odmeny, náhrady hotových výdavkov a náhrady za stratu času.

Exekučný poriadok pripúšťa výnimky zo zásady, že trovy exekúcie uhrádza povinný (§ 197 ods. 1). Oprávnený znáša trovy exekúcie, ktoré zavinil alebo trovy exekúcie na nemajetného povinného. Trovy exekúcie, ktoré má súd uhradiť súdnemu exekútorovi uhradiť oprávnený, určuje vždy exekučný súd, ktorý zaviazal oprávneného k ich úhrade, ak pri zastavení exekúcie sú pre takéto rozhodnutie splnené podmienky.

Oprávnený je zaviazaný na úhradu trov exekúcie podľa princípu zavinenia a voľnej úvahy súdu. Výnimkou je len zastavenie exekúcie v zmysle ustanovenia § 57 ods. 1 písm. h), teda v prípade, keď súd zastaví exekúciu preto, lebo majetok povinného nestačí ani na úhradu trov exekúcie. V tomto prípade oprávnený musí uhradiť trovy exekúcie, aj keď zastavenie nezavinil a nemohol ho predvídať. Ustanovenie § 203 ods. 1 Exekučného poriadku ako podmienku uloženia povinnosti na náhradu trov exekúcie oprávnenému predpokladá zavinenie oprávneného na zastavení exekúcie. Takýmto zavinením je potrebné zásadne rozumieť také vedomé konanie, či opomenutie oprávneného, s ktorým je zastavenie exekúcie v príčinnej súvislosti. Pri zavinení oprávneného navyše zo znenia citovanej právnej úpravy vyplýva, že musí ísť o výlučné zavinenie oprávneného, teda nemôže ísť ani o také konanie či opomenutie, ktoré by bolo len jednou z viacerých príčin vedúcich k zastaveniu exekúcie. Aj pri preukázanom zavinení oprávneného má potom súd možnosť rozhodnúť spôsobom uvedeným v citovanom ustanovení a túto možnosť nie je možné stotožňovať s povinnosťou tak urobiť. V predmetnej exekučnej veci oprávnený ani pri vynaložení maximálneho úsilia nemohol zabrániť zániku povinného - právnickej osoby a teda zavinenie oprávneného na zastavení exekúcie tak nemožno vyvodiť.

Pri rozhodovaní o náhrade trov exekučného konania súd nemohol postupovať ani v zmysle ustanovenia § 197 ods. 1 Exekučného poriadku a zaviazal tak povinného k náhrade trov exekučného konania, nakoľko výmazom povinného z Obchodného registra došlo v zmysle ustanovenia § 20a Občianskeho zákonníka k jeho zániku a súčasne k strate spôsobilosti byť účastníkom exekučného konania v nadväznosti na ustanovenie § 19 O.s.p..

Záverom si súd dovoľuje upriamiť pozornosť aj na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. II.ÚS 272/08, z ktorého vyplýva, že súdnych exekútorov treba považovať za príslušníkov slobodného povolania, pričom je vecou slobodného rozhodnutia osoby spĺňajúcej predpísané predpoklady, že sa dá vymenovať za súdneho exekútora. Exekútorskú činnosť vykonávajú za účelom zisku, teda v podnikateľskom režime, možno teda ustáliť, že súdny exekútor vystupuje pri svojej činnosti v postavení podnikateľa. Základnou charakteristikou postavenia podnikateľa je sústavná činnosť za účelom zisku, avšak na vlastné riziko. Súdny exekútor má z úspešne vykonanej exekúcie zisk, ale súčasne nesie aj riziko spočívajúce v tom, že majetok povinného nebude postačovať na uspokojenie oprávneného, resp. trov exekúcie. Možno teda konštatovať, že hoci súdny exekútor má zákonný nárok na úhradu trov konania, nemusí to bezpodmienečne znamenať, že tieto trovy aj v každom prípade reálne vymôže.

Na základe vyššie uvedených skutočností súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia a súdnemu exekútorovi trovy exekučného konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu vo výroku o zastavení konania je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajší súd (§ 204 ods. 1 O.s.p.). Podanému odvolaniu môže v celom rozsahu vyhovieť sudca, pričom jeho rozhodnutie sa bude považovať za rozhodnutie súdu prvého stupňa. Ak sudca odvolaniu nevyhovie, predloží vec na rozhodnutie odvolaciemu súdu (§ 374 ods. 4 O.s.p.).

Proti výroku o trovách exekúcie je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajší súd (§ 204 ods. 1 O.s.p.). Podanému odvolaniu môže v celom rozsahu vyhovieť sudca, pričom jeho rozhodnutie sa bude považovať za rozhodnutie súdu prvého stupňa. Ak sudca odvolaniu nevyhovie, predloží vec na rozhodnutie odvolaciemu súdu (§ 374 ods. 4 O.s.p.).

Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3 O.s.p.).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.).